

УДК 712:635.1/7

DOI <https://doi.org/10.32782/2226-0099.2026.147.2.19>

ОЦІНКА ДЕКОРАТИВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОВОЧЕВИХ КУЛЬТУР У ЛАНДШАФТНОМУ ДИЗАЙНІ (ЛИСТЯНІ, ПЛОДОВІ ТА ПРЯНО-АРОМАТИЧНІ ГРУПИ)

Піддубна А. М. – д. філос. з агрономії,

ст. викладач кафедри лісового та садово-паркового господарства,

Вінницький національний аграрний університет

orcid.org/0000-0002-0204-1338

Сучасне місто, орієнтоване на сталість, дедалі більше потребує рішень, що поєднують урбаністичні підходи з локальними продовольчими системами. Індустріалізація виробництва харчів послабила безпосередній зв'язок між мешканцями та джерелами їжі, тому актуалізується потреба повернути харчові рослини в міський простір і відновити взаємодію людини з місцевими ресурсами. У цьому контексті концепція їстівних ландшафтів розглядається як напрям, що формується під впливом ідей екологізації способу життя та відповідального споживання.

Їстівне озеленення (*edible landscaping*) передбачає практичну інтеграцію харчових рослин у декоративні насадження, де вони виконують подвійну функцію – естетичну й утилітарну. До таких рішень належать різні за масштабом і типом композиції – від невеликих змішаних квітників і модульних гряд до громадських зелених зон із елементами міського садівництва, що призначені насамперед для споживання на місці, а не для комерційного виробництва. Використання овочевих, пряно-ароматичних і плодово-декоративних культур у ландшафтному дизайні дає змогу підсилити виразність насаджень завдяки різноманіттю форми, фактури та забарвлення, а також створює додаткові соціально-економічні й оздоровчі переваги.

У межах цієї статті акцент зроблено на оцінюванні декоративного потенціалу їстівних культур і визначенні підходів до їх добору та розміщення у відкритому ґрунті з урахуванням сезонної динаміки, композиційних ролей і базових вимог до вирощування та догляду. Показано, що їстівні ландшафти можуть мати розширене функціональне призначення, зокрема виконувати екологічні, терапевтичні та інтерактивні функції, а також інші супутні ролі. Основні переваги їх створення обґрунтовано як підвищення ефективності використання міського простору, можливість облаштування на ділянках із малородючими ґрунтами, спрощення догляду за рослинами за рахунок застосування штучних конструкцій, а також упровадження автоматизованих систем для контролю температури й вологості субстрату, освітлення та внесення підживлень.

Ключові слова: їстівне озеленення; ландшафтний дизайн; овочеві культури; композиції відкритого ґрунту; мангольд, фізаліс, базилік, чебрець.

Piddubna A. M. Assessment of the Ornamental Potential of Vegetable Crops in Landscape Design (Leafy, Fruiting, and Culinary-Aromatic Groups)

A modern sustainability-oriented city increasingly requires solutions that integrate urban planning approaches with local food systems. The industrialization of food production has weakened the direct connection between residents and food sources, which makes it important to bring food plants back into urban space and restore people's interaction with local resources. In this context, the concept of edible landscapes is viewed as a growing direction shaped by ideas of greener lifestyles and responsible consumption.

Edible landscaping involves the practical integration of food plants into ornamental plantings, where they perform a dual function – both aesthetic and functional. Such solutions include compositions of different scales and types, ranging from small mixed flowerbeds and modular raised beds to public green spaces with elements of urban gardening intended primarily for on-site use

© Піддубна А. М. 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

rather than commercial production. The use of vegetable, culinary-aromatic, and fruit-ornamental crops in landscape design enhances the visual expressiveness of plantings through diversity of form, texture, and color, while also providing additional socio-economic and health benefits.

Within this article, the focus is placed on assessing the ornamental potential of edible crops and defining approaches to their selection and placement in open-ground plantings, taking into account seasonal dynamics, compositional roles, and basic requirements for cultivation and maintenance. It has been shown that edible landscapes can have an expanded functional purpose, including ecological, therapeutic, and interactive functions, as well as other related roles. The main advantages of creating such landscapes are substantiated as improved efficiency of urban space use, the possibility of establishing them on sites with low-fertility soils, simplified plant maintenance through the use of artificial structures, and the implementation of automated systems to control substrate temperature and moisture, lighting, and fertilization.

Key words: *edible landscaping; landscape design; vegetable crops; open-ground compositions; Swiss chard; physalis; basil; thyme.*

Актуальність теми дослідження. Ландшафти служать багатьом цілям, включаючи середовище існування дикої природи, підтримку запилювачів та естетику. Використання різноманітних їстівних рослин додає їм ще більшої цінності.

Їстівний ландшафтний дизайн передбачає використання рослин, які можна їсти, таких як фрукти, овочі, ягоди, трави, горіхи, їстівні квіти та декоративні рослини, для створення привабливого дизайну. Їстівні сади додають краси та функціональності ландшафту, пропонують унікальні варіанти для столу та мають багато інших переваг.

Їстівні рослини пасують до будь-якого стилю саду та можуть включати від 1 % до 100 % їстівних рослин. Сталій розвиток ландшафтів відрізняється від традиційних ландшафтів. Вони розроблені для збереження води, живлення ґрунтових організмів, забезпечення їжею корисних комах та зменшення використання добрив і хімікатів, як органічних, так і неорганічних. Їстівні ландшафти складаються з широкого розмаїття рослин з їстівними плодами, квітами, стеблами або листям.

Постановка проблеми. Інтеграція овочевих культур у ландшафтний дизайн у сучасній літературі описується термінами *edible landscaping*, або ж їстівне озеленення і трактується як поєднання естетичної функції насаджень із отриманням харчової продукції. У систематичному багатомовному огляді підкреслено, що єдиного визначення їстівного озеленення не сформовано, однак спільною ознакою в більшості робіт є одночасна присутність харчової та естетичної складових [1, с. 113].

Історично ідея декоративно-продуктивних насаджень пов'язується з традиціями декоративного городу, де овочі й пряно-ароматичні рослини використовують як композиційні елементи поряд із квітами й декоративними культурами. Сучасні узагальнення наголошують, що їстівне озеленення є давньою практикою, яка переживає оновлення в контексті сталого розвитку міст і запиту на локальну їжу [2, с. 120].

У практичних керівництвах із ландшафтного проектування їстівних насаджень ключовим принципом є збереження цілорічної декоративності, що потребує продуманого підбору культур із різною сезонністю та використання каркасу композиції (доріжки, опори, контейнери, структурні багаторічники). Дизайн-правила для їстівних і суто декоративних ландшафтів загалом подібні, але їстівний варіант має специфічні виклики через коротший життєвий цикл багатьох овочів і зміну вигляду протягом сезону [3, с. 640].

Окремий напрям публікацій присвячений орнаментальним овочевим садам: у них наголошують на використанні овочевих культур як декоративних елементів завдяки різноманіттю кольору та фактури листків, застосуванню ритму повторів і групових посадок, а також на доцільності поєднання овочів із квітковими та пряно-ароматичними рослинами в єдиній композиції [4, с. 121].

Для популяризації та проєктних рішень значущий пласт становлять книги, орієнтовані на їстівний ландшафт як дизайн-підхід. Зокрема, у праці Р. Крізі систематизовано принципи добору їстівних видів і сортів як декоративних (форма крони, фактура, колір, сезонність) і наведено приклади інтеграції овочів у композиції присадибних територій [5, с. 358]. Також часто в літературі демонструється можливість використання їстівних культур у вхідній зоні з акцентом на композиційні прийоми та візуальну якість [6, с. 24–25].

Їстівне озеленення дедалі активніше впроваджується в різних містах світу й поступово інтегрується в практику сталого міського планування та урбан-дизайну. За своїми функціями їстівні ландшафти подібні до інших зелених просторів, оскільки формують багатовимірний ефект – екологічний, економічний, оздоровчий, соціальний і культурний. Досвід реалізації таких проєктів свідчить, що їстівні насадження можуть органічно доповнювати житлові території, громадські сади й систему міських зелених зон [6, с. 23; 7, с. 28].

Концептуально їстівні ландшафти спрямовані на відновлення присутності харчових рослин у міському середовищі та посилення зв'язку мешканців із локальними продовольчими ресурсами, що підтримує здоровіші моделі харчування і повсякденного життя. Окрему цінність становить їхній освітній потенціал: міські мешканці різного віку отримують можливість на практиці ознайомитися з вирощуванням овочів і фруктів та краще зрозуміти походження харчових продуктів. Це особливо важливо для дітей і молоді, які зростають у середовищі, дедалі більш віддаленому від сільськогосподарських ландшафтів і традицій виробництва їжі [8, с. 125; 9, с. 200].

Крім того, участь у догляді за їстівними насадженнями створює умови для спільної діяльності й комунікації, поєднуючи дозволя, емоційне відновлення та помірну фізичну активність. Водночас їстівне озеленення забезпечує спосіб підтримати й розширити функції міських зелених територій, додаючи до них ще й продуктивний компонент – отримання врожаю. У ширшому розумінні такі системи узгоджуються з принципами екологічного дизайну, за умови органічно орієнтованого догляду вони можуть розглядатися як один із найперспективніших напрямів розвитку міського озеленення [10, с. 20].

Важливо, що окремі дослідження перевіряють не лише естетичні, а й агрономічні параметри в ландшафтних рішеннях. Наприклад, у статті в *Horticulturae* порівнювали продуктивність і якість овочів за різних конструктивних рішень (підняті гряди різної висоти та ґрунтовий рівень) в умовах присадибного домашнього саду, що дає підстави обговорювати дизайн як фактор, який може впливати на результат вирощування [11, с. 18]. Таким чином, сучасна література дозволяє обґрунтувати використання овочевих культур у ландшафтному дизайні як самостійну проєктну стратегію, що поєднує композиційні принципи (форма, колір, фактура, сезонність) із функціональною продуктивністю та потенційними екологічними ефектами.

Сталі їстівні ландшафти не мають розмежувальних ліній між грядками – декоративні рослини, овочі, фрукти та трави вирощуються разом. Їстівні рослини додають ландшафту кольору, аромату, текстури, форми та варіацій висоти та розміру рослин, а також приваблюють багатьох запилювачів та корисних комах. Таке збільшення кількості корисних комах може призвести до зменшення потреби у використанні пестицидів [10, с. 15; 12, с. 159]. Такі ландшафти сприятливі для диких тварин, забезпечуючи їжу для птахів, метеликів, бджіл та ссавців. Ці ландшафти постійно змінюються, оскільки однорічні їстівні рослини видаляються, а ці ділянки засаджуються новими сільськогосподарськими культурами чи іншими їстівними рослинами.

Найпопулярнішими овочевими культурами, які використовуються в їстівному озелененні є листяні, плодові та пряно-ароматичні. Листяні овочеві культури є однією з найзручніших груп для інтеграції в ландшафтні композиції, оскільки їхня декоративність формується насамперед за рахунок стійкого впродовж сезону листкового апарату. На відміну від культур, у яких декоративний ефект пов'язаний переважно з плодами або короткотривалим цвітінням, листяні забезпечують тривалу візуальну присутність у квітнику чи декоративному городі. Їх активно використовують для створення кольорових плям, фактурних контрастів і чітких ритмічних повторів, а також як перехід між домінантами та акцентами. Важливою перевагою цієї групи є й широкий сортовий спектр, що дозволяє добирати рослини за кольором (зелені, сизі, бордові, варієгатні форми), текстурою (гладкі, гофровані, розсічені листки) та типом росту (компактна розетка, напіввертикальна або розлога форма) [11, 13, с. 204].

Серед листяних культур особливе місце посідає мангольд (*Beta vulgaris var. cicla*), який вважають однією з найперспективніших рослин для їстівного ландшафту завдяки поєднанню високої декоративності й практичної цінності. Його головний декоративний ресурс – контраст між великою листковою пластинкою та виразними черешками і жилкуванням, що можуть бути білими, жовтими, рожевими або червоними (залежно від сорту). Така колірна різноманітність робить мангольд ефективним як акцентна культура у змішаних посадках, особливо в композиціях, де потрібно підтримати колірний ритм без надмірної кількості квіткових видів [14, с. 159].

За архітектонікою мангольд формує потужну розетку середньої або значної висоти, добре читається в масиві й доречний у ролі структурного елемента середнього плану. У декоративних посадках його застосовують як кольоровий акцент (1–3 рослини), ритмічний повтор (групи з 3–7 рослин для створення ліній), фонову масу у модульних грядках декоративного городу.

Практично цінною рисою мангольду є те, що його декоративний ефект зберігається за умови регулярного прибирання старих листків і підтримання рівномірного, але не надмірного зволоження. У композиціях відкритого ґрунту він добре поєднується з пряно-ароматичними бордюрами (наприклад, чебрецем) і квітковими супутниками, які підсилюють контраст фактури та кольору (календула, чорнобривці, цинія). Загалом мангольд можна розглядати як універсальну культуру, що одночасно виконує роль декоративного акценту та продуктивної їстівної рослини, підтримуючи ідею ландшафту, де естетика поєднується з функціональністю [15, с. 613].

Поряд із листяними культурами, декоративність яких визначається насамперед кольором і фактурою листків, у їстівному ландшафті важливу роль відіграють плодові овочеві рослини. Їхня виразність формується вже не лише за рахунок вегетативної маси, а й завдяки квіткам і плодам, що створюють сезонні акценти, підсилюють колірну палітру композиції та забезпечують ефект живої динаміки насаджень від середини літа до пізньої осені. Саме плодові культури часто використовують як домінанти або акцентні точки – у контейнерах, на передньому плані біля доріжок, у центральних частинах міксбордерів чи в декоративних городах, де важливо поєднати естетику з практичною продуктивністю.

Серед плодових культур особливо цікавим об'єктом для ландшафтного застосування є фізаліс (*Physalis spp.*), який поєднує харчову цінність із виразними декоративними ознаками. Його характерною особливістю є плід, укритий розростлою чашечкою, що утворює своєрідний ліхтарик [16, с. 150]. Завдяки цьому фізаліс забезпечує стійкий візуальний ефект у період плодоношення і добре працює як сезонний акцент у композиціях відкритого ґрунту. Залежно від виду й сорту

фізаліс може виконувати різні композиційні ролі: від яскравої акцентної плями в декоративному городі до структурного елемента середнього плану в змішаних квітниках, де його плоди підкреслюють осінню палітру насаджень [17, с. 255].

Листяні та плодові овочеві культури формують основний об'єм і сезонні акценти композиції, але також важливим компонентом декоративно-продуктивних насаджень є пряно-ароматичні трави. Їхня цінність полягає не лише в господарському використанні, а й у здатності підсилювати ландшафт завдяки дрібнішій текстурі листків, чіткій формі куртини, тривалому декоративному ефекту та вираженому аромату. У композиціях відкритого ґрунту такі культури часто виконують роль бордюру, заповнювача переднього плану або ланки між домінантами, створюючи візуальну завершеність і сенсорну привабливість посадок.

Серед пряно-ароматичних рослин особливо перспективним для ландшафтного використання є *базилік* (*Ocimum basilicum*). Завдяки компактній формі та добре керованому росту він придатний для ритмічних повторів у бордюрах і модульних грядках, а також для формування невеликих плям у змішаних квітниках. Декоративність базилику визначається насамперед густотою листової маси, формою кущика та варіативністю забарвлення від світло-зеленого до темно-пурпурового у певних сортотипів, що дає змогу використовувати його як кольоровий і фактурний акцент на передньому або середньому плані. Додатковим аргументом на користь базилику є аромат, який підсилює смаковий образ композиції та робить такі насадження особливо доречними біля доріжок, терас або зон відпочинку [18].

Не менш цінним видом для декоративно-продуктивних композицій є *чебрець* (*Thymus spp.*), який відзначається щільним низькорослим габітусом і добре проявляє себе як ґрунтопокривна рослина. Його доцільно застосовувати для бордюрного оформлення клумб і гряд, заповнення переднього плану, а також у кам'янистих елементах і вздовж мощення, де він формує акуратний килим і зберігає декоративність завдяки дрібному листю та періоду цвітіння. Чебрець є особливо вдалим рішенням у зонах, де потрібна підвищена посухостійкість і мінімізація догляду; у композиційному сенсі він створює спокійний фон, який підкреслює більш крупнолисті або яскравоплідні компоненти [19, 20].

Таким чином, пряно-ароматичні трави, зокрема базилік і чебрець, формують у насадженні важливий структурний та сенсорний рівень: базилік працює як керований листовий акцент із вираженим ароматом, тоді як чебрець забезпечує стабільну декоративність у ролі бордюру або ґрунтопокривної рослини, підсилюючи цілісність і композиційну завершеність їстівних квітників і декоративних городів.

На рис. 1 зображено приклад оформлення декоративно-продуктивної композиції, де використали фізаліс (*Physalis sp.*) як плодово-декоративний акцент, мангольд (*Beta vulgaris var. cicla*) та салат-латук (*Lactuca sativa*) як листяні структурні елементи, базилік (*Ocimum basilicum*) і чебрець (*Thymus spp.*) як пряно-ароматичні культури, квіткові супутники – чорнобривці (*Tagetes spp.*), цинія (*Zinnia elegans*), космея (*Cosmos bipinnatus*), лаванда (*Lavandula angustifolia*), алісум морський (*Lobularia maritima*) – для підсилення декоративності та приваблення запилювачів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Їстівне озеленення доцільно розглядати як інтеграцію харчових рослин у декоративні насадження, де вони поєднують естетичну та функціональну роль. У таких композиціях найчастіше застосовують листяні, плодові та пряно-ароматичні культури: листяні забезпечують тривалий декоративний ефект і формують фактурні контрасти та ритм, плодові створюють сезонні акценти, а пряно-ароматичні – структурний і ароматичний компонент. Мангольд (*Beta vulgaris var. cicla*) вирізняється високою декоративністю

Рис. 1. Приклад декоративно-продуктивної композиції їстівного квітника у відкритому ґрунті

завдяки контрасту листової пластинки та забарвлених черешків, тоді як фізаліс (*Physalis* spp.) є виразним плодово-декоративним акцентом у період плодоношення через характерні плоди. Базилік (*Ocimum basilicum*) доцільно використовувати для ритмічних повторів і кольорових плям, а чебрець (*Thymus* spp.) – як ґрунтопокривний елемент переднього плану й обрамлення ділянок із підвищеною потребою в дренаванні.

Під час добору культур варто узгоджувати їх за вимогами до освітлення, вологи та ґрунту, передбачати мікрозонування поливу сухіший край для чебрецю, рівномірніше зволоження для мангольду й фізалісу, висаджувати рослини групами для виразного ритму та передбачати регулярний догляд для естетики, тобто видалення старих та пошкоджених листків, формування, мульчування для охайного вигляду. Перспективним напрямом подальших досліджень є бальна оцінка декоративності різних сортів і уточнення оптимальних схем змішаних посадок у відкритому ґрунті для умов конкретного регіону.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Yang L., Shen Y., & Ma J. Discussion on edible landscape in the beautiful rural landscape planning. *Modern Horticulture*. 2020. Vol. 43(1), P. 112–114. <https://doi.org/10.14051/j.cnki.xdy.2020.01.052>
2. Çelik F. The Importance of Edible Landscape in the Cities. *Turkish Journal of Agriculture – Food Science and Technology*. 2017. № 5(2). P. 118-124. DOI: <https://doi.org/10.24925/turjaf.v5i2.118-124.957>
3. Clucas B., Parker I. D., & Feldpausch-Parker A. M. A systematic review of the relationship between urban agriculture and biodiversity. *Urban Ecosystems*, 2018. № 21(4), P. 635–643. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11252-018-0748-8>
4. Ornamental Vegetable Gardens. URL: <https://yardandgarden.extension.iastate.edu/how-to/ornamental-vegetable-gardens> (дата звернення 11.01.2026)
5. Creasy R. Edible landscaping: now you can have your gorgeous garden and eat it too! 2nd ed. San Francisco : Sierra Club Books, 2010. 409 p. ISBN 978-1578051540
6. Мирончук К. В., Гуцул Т. В., Смага І. С. Історичні та сучасні особливості розвитку й класифікації декоративних городів. *Науковий вісник НЛТУ України* 2025. № 35(5), 23-31. DOI: <https://doi.org/10.36930/40350503>

7. Zeunert J. Eating the landscape: aesthetic foodscape design and its role in Australian landscape architecture. *AILA 2011: Papers from the Australian Institute of Landscape Architects National Conference*. 2011. P. 1–34.
8. Коноваленко О. В. Роль зелених насаджень у формуванні екологічного каркасу міських територій. *Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України*. 2018. Т. 28, № 1. С. 120–127.
9. Soler I, Summa A. The Edible Front Yard: The Mow-Less, Grow-More Plan for a Beautiful, Bountiful Garden. Portland. *Timber Press*. 2011. 220 p.
10. Zheng Z. W., Chou R. J. Promoting the Development of Edible Landscapes in Suburban Areas with Place Branding. A Case Study in Taiwan. *Land*. 2023. Vol. 12, № 6. Art. 1237. P. 1–20. DOI: 10.3390/land12061237
11. Istrate A. M. R., Cojocariu M., Teliban G.-C., Cojocaru A., Stoleru V. Quality and Yield of Edible Vegetables from Landscape Design. *Horticulturae*. 2023. Vol. 9, № 6. Art. 615. DOI: 10.3390/horticulturae9060615
12. Razanov S., Piddubna A., Gucol G., Symochko L., Kovalova S., Bakhmat M., Bakhmat O. Estimation of heavy metals accumulation by vegetables in agroecosystems as one of the main aspects in food security. *International Journal of Ecosystems and Ecology Science (IJEES)*. 2022. Vol. 12 (3). 159–164. DOI: <https://doi.org/10.31407/ijeec12.320>
13. Dydiv A., Piddubna A., Gucol G., Vradii O., Zhylishchych Yu., Titarenko O., Razanova A., Odnosum H., Postoienko D., Kerek S. Accumulation of Lead and Cadmium by Vegetables at Different Levels of Gray Forest Soil Moistening in the Conditions of the Right Bank Forest Steppe of Ukraine. *Journal of Ecological Engineering*. 2023. 24(10). P. 198–204. DOI: <https://doi.org/10.12911/22998993/170291>
14. Lakitan B., Susilawati S., Wijaya A., Ria R. P., Muda S. A. Leaf blade growth and development in red, pink, and yellow petiole cultivars of the Swiss chards grown in floating culture system. *Jordan Journal of Biological Sciences*. 2023. Vol. 16, № 1. P. 157–164. DOI: 10.54319/jjbs/160119
15. Mzoughi Z., Chahdoura H., Chakroun Y., Cámara M., Fernández-Ruiz V., Morales P., Mosbah H., Flamini G., Snoussi M., Majdoub H. Wild edible Swiss chard leaves (*Beta vulgaris* L. var. *cicla*): Nutritional, phytochemical composition and biological activities. *Food Research International*. 2019. Vol. 119. P. 612–621. DOI: 10.1016/j.foodres.2018.10.039
16. Вдовенко С. А. Вирощування фізалісу мексиканського в умовах відкритого ґрунту: Монографія / Вдовенко С. А., Полутін О. О., Вдовенко Л. О. Вінниця: ТОВ «Друк», 2022. 168 с.
17. Vdovenko S. A., Polutin O. O., Kostiuk O. O., Kutovenko V. B., Vdovychenko I. P. Productivity of organic tomatillo grown in the open ground under conditions of the right-bank forest-steppe of Ukraine. *Ukrainian Journal of Ecology*. 2018. Volume 8. № 3. P. 254–258.
18. Azizah N. S., Irawan B., Kusmoro J., Safriansyah W., Farabi K., Oktavia D., Doni F., Miranti M. Sweet Basil (*Ocimum basilicum* L.) – A Review of Its Botany, Phytochemistry, Pharmacological Activities, and Biotechnological Development. *Plants*. 2023. Vol. 12, № 24. Art. 4148. DOI: 10.3390/plants12244148
19. *Thymus vulgaris*. URL: https://plants.ces.ncsu.edu/plants/thymus-vulgaris/?utm_source (дата звернення 14.01.2026).
20. Вирощування чебрецю повзучого в саду. Електронний ресурс: URL: https://agromarket.net/ua/news/gardening/vyrashchivanie_timyana_polzuchego_v_sadu/ (дата звернення 16.01.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 15.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 13.04.2026